Camèlies

Publicació trimestral
del Taller d'Història de Gràcia
Octubre 2013
Tercera època
Número 34

EDITORIAL

Aquest nou número de Camèlies és, gairebé, un especial dedicat a l'Enric Moles i Ormella, eminentíssim químic nascut a la nostra vila i del qual enguany celebrem el 130è aniversari del seu naixement i el 60è de la seva mort.

Fill d'una família originaria de les terres de Lleida, va néixer al número 25 de l'antic carrer Padilla, avui Aulèstia i Pijoan, i després de cursar els seus primers estudis al *Colegio Ibèrico* del Carrer Gran, va decidir estudiar Farmàcia a Barcelona i es va doctorar a Madrid, per acabar dedicant-sea l'apassionant món de la Química.

Realitzà estades a diversos països amb la finalitat d'aprofundir en els seus estudis i treballs, com la que feu a Ginebra en plena Primera Guerra Mundial, de març del 1915 al juliol del 1917. Fou Catedràtic de Química Inorgànica a la Universitat de Madrid.

Participà en la posada en marxa de la Universitat d'Estiu de Santander, impulsada l'any 1932 pel govern republicà. Precisament, senyalat per les seves idees republicanes i d'esquerres, patí l'exili després de la guerra civil i, en tornar l'any 1941 la Guardia Civil l'estava esperant a Irun per detenir-lo i internar-lo a la presó de Torrijos. Afortunadament, el desembre de l'any 1943 fou posat en llibertat i acollit a l'*Instituto de Biologia y Sueroterapia* (IBYS), on treballà com a director tècnic fins a la seva mort.

Eloi Babiano

Taller d'Història de Gràcia
CENTRE D'ESTUDIS

ENRIC MOLES I ORMELLA

Al voltant de 1870 arribà a Gràcia, procedent de les terres de ponent, un jove matrimoni constituït per Pere Moles i Alrich (Seu d'Urgell, 1843-Barcelona,1898) i Maria Ormella Figuerola (Balaguer, ?- Vallfogona de Balaguer, 1894). Els Moles procedeixen d'Andorra d'on passaren a Catalunya instal·lant-se, inicialment, al petit poble La Farga d'en Moles, on actualment hi ha la duana hispano-andorrana, i després a la Seu d'Urgell; per la seva banda els Ormella es troben establerts des de sempre a la Noguera. El trasllat a Gràcia del matrimoni fou degut a les gestions de Joan Alsinet, frare carmelita, natural de Balaguer i amic de la família de Maria, que els oferí feina al centre psiquiàtric La Nova Betlem –**centre fundat el 1857 per Josep Joaquim Mas de Vedruna, Joan Alsinet i Sauret i Francesc Xavier Cots i Pensi**– que es trobava ubicat a la vora de l'actual plaça Lesseps. Pere Moles que cursava de manera intermitent els estudis de Facultatius de segona classe, precursors dels actuals estudis d'infermeria, s'ocupà de diverses funcions al centre, principalment administratives i Maria del servei domèstic. En morir Alsinet l'any 1886, que era copropietari del manicomi, deixà com hereus de la seva part al matrimoni, que posteriorment arribaria als seus fills, alguns dels quals hi tingueren relacions estretes, propietat que mantindrien fins l'any 1926.

2 >>>>

3 >>>>

4 >>>>

5 >>>>

6 >>>>

7 >>>>

8 >>>>

9 >>>>